REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare.— Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 164. **Brașov, Sâmbătă 27 Iulie (9 August).** **1902.**

Wlassics și confesiunile.

II.

Nu e nimenĭ așa de naiv a crede, că Wlassics și ceĭ-ce îĭ vor urma se vor opri în pornirile lor nenorocite, ce au de scop dărîmarea autonomiei bisericilor și nimicirea instrucțiunii poporale a Românilor, Slavilor și Germanilor.

Nu póte fi, dicem, nimenĭ așa de naiv, când vede, că ministrul Wlassics în ordinul sĕu, ca în școlele de stat studiul religiunei sĕ se predée numai și numai în limba maghiară, merge până a vătĕma și dreptul de liberă esercitare a religiunii.

Ce se va alege din libera esercitare a religiunii, fără de dreptul de a propovĕdui acéstă religiune nu numai celor întrațĭ în sînul bisericii, ci și celor încă neintrațĭ? Și óre póte fi vorbă de libera învĕțare a religiunii, când eștĭ oprit s'o predaĭ în limba, în care sĕ-o pricépă învĕțăcelul, și când te silesc s'o predaĭ într'o limbă, în care nu te pricep?

Noi, creștinii, credem în duhul sfânt și credem, că a fost trimes peste apostolĭ. ca sĕ-ĭ pună în stare a învĕța pe tóte némurile în tóte limbile. Ministrul Wlassics atacă credința creștinéscă — a Jidovilor de sigur n'ar îndrăsni s'o atace — când opresce de a-se preda în școlele statului religiunea în limba maternă a elevilor, adecă în limba, în care aceștia esclusiv pot sĕ înțelégă adevĕrurile religiunii creștine.

După tóte acestea ce vor face confesiunile? Tăcea-vor tăcerea pescelui, așteptând nouĕle loviturĭ, ce li-se pregătesc, séu se vor ridica tóte și vor protesta împreună energic în contra volniciilor ministrului și a stărilor, ce le fac cu putință?

Am crede, că atât elementul mirén, cât și cel bisericesc din sînul națiunilor nemaghiare, își este dator sie-șĭ și marilor scopurĭ ce le urmăresce, sĕ aibă atâta resignațiune, ca, punêndu-se din tóte părțile în înțelegere, se facă un pas energic și pururea memorabil, ca sĕ taie odată pentru tot-déuna drumul unor astfel de volniciĭ și călcărĭ de drept.

In ce privesce încălcarea liberului esercițiu al religiunii, prin împedecarea învĕțării și lățirii ei, căpeteniile bisericilor nicĭ că au lipsă de vr'o intervenire esterióră, ci e de ajuns puterea și autoritatea legală a fie-căruia, numai sĕ aibă bărbăția de a-le întrebuința. Ei n'au decât sĕ dea ordin catecheților, carĭ nu atârnă dela ministru, ca elevilor, carĭ se țin de confesiunea lor, sĕ le predée religiunea în limba lor maternă, și acésta numai în spiritul apostolilor și pe basa dreptului fiecăreĭ confesionĭ recepte din țéră. Décă nu-ĭ va plăcé ministrului acéstă dispozițiune, el va numi catechețĭ, consfințițĭ de el și de ai luĭ, séu va dispune ca elevii din scólele statului sĕ mérgă s'asculte religiunea orĭ în școla confesională, orĭ la preot acasă, orĭ la biserică.

De altmintrelea ideia de a împiedeca predarea religiunii în limba maternă nu e nouă, nicĭ a ministrului. Ea nu s'a ivit mai întâiŭ nicĭ în provincia polonă a Prusiei, ci este la noi de origine vechiă. In timpul mai nou o lansară reformații din Maramureș, pare-ni-se acum vre-o 15 avĭ, și o puseră în lucrare față de Românĭ, carĭ atuncĭ nu i-au atribuit destulă însemnătate și póte s'au acomodat, ca de obiceiŭ.

Adĭ după 15 anĭ étă, că o ridică din pulbere neastêmpĕratul ministru unguresc al școlelor, care a ajuns a dispune și cu preoții și propovĕduitoriĭ învĕțăturii dumnedeescĭ, ca cu slugile sale. El se gerézâ deja ca un episcop peste episcopĭ și va merge și mai departe, décă biserica și obștea nu va pune tóte în mișcare, apĕrându și drepturile sale.

Politica esternă a Angliei. In ședința de la 6 August a camerei comunelor Gibson *Bowles* a făcut aspră critică politicei guvernului. Anglia, dise Bowles, trebuie sĕ aibă un guvern tare, fiindcă în Europa se manifestă tendința de a se face schimbări, pe carĭ Anglia nu le doresce. Așa, Italia a părăsit „*statul quo*“. Ea va lua în curînd mĕsurĭ pentru ocuparea Tripolisului. Balfour a făcut ce e drept cunoscuta declarație, însĕ presa de pe continent susține, că esistă o ligă a popórelor romane, *o alianță între Franța, Italia, Spania*, la spate cu *Rusia*. Anglia n'are în Europa nicĭ aliat nicĭ amic. Secretarul de esterne *Cranborne* rĕspunde luĭ Bowles, care afirmase că guvernul a creat adversarĭ Angliei în Franța, Spania, Turcia, cum că acéstă afirmație nu este adevĕrată. Situația Angliei din contră e sigură și are amicĭ și aliațĭ în tóte părțile lumei.

Remaniarea cabinetului engles. „*Daily Telegraph*“ anunță, că ministrul președinte *Balfour* își va remania cabinetul încă înainte de închiderea sesiunei. După „D. T.“ Ritchie va fi cancelarul tesaurului, ér Auston *Chamberlain* ministru de comerciu.

Intêlnirea împĕratului german cu Țarul Rusiei.

In diua de 6 August în órele antemeridiane a avut loc întâlnirea împĕratului *Wilhelm* cu țarul *Niculae* în fața orașului Reval, pe mare.

Țarul a mers cu yachtul sĕu înaintea împĕratului, care a trecut apoi pe yachtul țarului și au intrat împreună în port între bubuiturile tunurilor. Aicĭ s'a servit apoi un dejun, la care împĕratul german a ridicat un toast în sănĕtatea ministrului de esterne *Lamsdorff*, ér țarul a toastat pentru cancelarul german *Bülow*. După amiadĭ s'au început manevrele flotilei rusescĭ și în timpul ce suveranii asistau la aceste manevre, miniștri lor au conferit asupra diferitelor chestiunĭ.

Étă detailurile acestei întâlnirĭ:

Pe la órele 8 și jumĕtate s'a semnalat în Reval sosirea yachtului „*Hohenzollern*“, în suita căruia se aflau mai multe vase de rĕsboiŭ. Yachtul „Hohenzollern“ arborà pavilionul imperial. Când de pe „Hohenzollern“ se zări yachtul „*Standard*“, care avea arborat pavilionul rusesc, la ordinul împĕratului treĭ-decĭ de bubuiturĭ de tun salutară yachtul rusesc. Vasele, carĭ erau în suita yachtului „Hohenzollern“ au arborat pavilionul rusesc, ér vasele rusescĭ arborară pavilionul german. La salutul din partea germană „Standard“ a rĕspuns cu 33 bubuiturĭ de tun. Pe yachtul rusesc s'a cântat imnul german, ér pe cel german imnul rusesc. Țarul a învitat apoi pe împĕrat pe yachtul sĕu. Ceĭ doi suveranĭ s'au îmbrățișat fórte cordial. Apropiindu-se ceĭ doi împĕrațĭ de flotila din port, din nou s'au dat saluturĭ cu tunurile. Cele două yachturĭ au ancorat în mijlocul flotilei rusescĭ compusă în total din 15 vase de rĕsboiŭ și 15 torpilore. Impĕratul Wilhelm purta uniforma de admiral rusesc cu cordonul ordinului Andrei, ér țarul purta uniforma de admiral german cu ordinul Vulturului negru.

Țarul Niculae a presentat împĕratului Wilhelm pe comandanții vaselor de rĕsboiŭ, după care apoi împĕratul german s'a întors pe yachtul sĕu, unde a primit visita țarului.

La dejunul de pe „Standard“ împĕratul Wilhelm a beut în sănĕtatea contelui *Lamsdorff*, ér țarul Niculae în sănĕtatea contelui *Bülow* și a contelui *Eulenburg*.

*

Diarul „*Journal de St. Petersburg*“ scrie:

„Impĕratul german sosesce Mercurĭ în Reval, unde va asista la manevrele flotilei rusescĭ. Visita acéta este o nouă dovadă a prieteniei, ce légă pe cele două dinastii spre binele popórelor lor. Din punctul acesta de vedere poporul rusesc privesce visita acésta cu cea mai mare satisfacțiune, cu atât mai virtos, cu cât înaltele virtuțĭ ale împĕratului german și stăruințele luĭ pentru conservarea *păcii universale* sunt la noi fórte mult apreciate“.

Diarul „*Novoie Vremja*“ deduce din faptul presenței cancelarului Bülow, că

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Sclavii iubirei.

De **Knut Hamsen.**

Am scris eu, astădĭ am scris, pentru ca sĕ-mĭ ușurez inima. Mĭ-am pierdut locul din cafenea și dilele vesele.

Un domn tînĕr, în haină gri venea séră de séră cu doi prietinĭ și se aședau la una din mesele mele. Mulțĭ domni veniau și fie-care găsia o vorbă bună pentru mine, el nu. Era înalt, svelt, avea un pĕr móle, negru și ochĭ albaștri, cu carĭ mĕ privia câte-odată, și mustața de-abia-ĭ mijise.

Trebue că la început avea ceva cu mine. A venit o sĕptĕmână necontenit, mĕ obicinuisem cu el și când nu veni într'o séră îl simții lipsa. Il căutai prin tótă cafeneaua; în sfêrșit îl aflai lângă o columnă mare în capĕtul celălalt; era cu o damă dela circ. Ea purta o haină galbenă și mănușĭ, carĭ îĭ ajungeau până la cóte. Era tînĕră și avea ochĭ frumoșĭ, căprii, — ai mei erau albaștri.

Rĕmăsei cât-va lângă ei, ascultând despre ce vorbesc: ea îĭ făcea reproșurĭ, era sătulă de el șĭ-ĭ dicea s'o lase în pace. Eu mĕ gândiam în mine: Fecióră prea curată, de ce nu vine la mine?

In séra următóre veni érĕ la masa mea dimpreună cu ceĭ doi prietinĭ, mĕ făcuĭ că nu-ĭ bag în sémă. Când mĕ chemă, mĕ apropiaĭ de masă dicênd: „Erĭ n'ațĭ venit“.

— „Ce statură mlădiósă are chelnerița nóstră“, dise el camaradilor.

— „Bere?“ întrebaĭ eu.

— „Da,“ rĕspunse el. Repede adusei treĭ pahare.

Trecură câte-va dile.

Imĭ dete un bilet, dicêndu-mĭ: Du-l colo!...

Luaĭ biletul și înainte de-a-șĭ sfêrșĭ vorba, îl duseĭ la dama în galben. Mergênd citiĭ numele luĭ: Vladimirs F.

Când mĕ întorseĭ mĕ privi întrebător.

— „Da! L'am dus“.

— „Și nu țĭ-a dat rĕspuns?“

— „Nu“.

Imĭ dete o marcă și dise zimbind: „Și tăcerea spune ceva“.

A stat tótă séra fixând pe dama aceea și pe acompaniatoriĭ ei. La un-sprĕdece se ridică și trecu la masa lor. Ea îl primi rece, ceĭ doi domnĭ intrară în vorbă cu el și se părea că-l tachinéză. Stătu aci câte-va minute și când se întórse îĭ spusei, că într'un buzunar al pardesiuluĭ i-se turnase bere. Se întórse brusc și privi un moment spre masa dameĭ dela circ. Iĭ ștersei pardesiul, ér el îmĭ dise: Ițĭ mulțumesc, sclavo!“

Când îl îmbrăcă, îĭ ajutaĭ, atingêndu-l pe furiș pe spate.

Se reașéză distrat. Unul dintre pretinii luĭ comandă bere, îĭ luaĭ paharul voind sĕ iau și paharul luĭ F. El puse mâna pe a mea dicênd: Nu! La atingerea asta îmĭ cădu bratul ca ars. El observă, și imediat îșĭ retrase mâna.

Séra, înaintea patuluĭ meu, de două orĭ cădui în genunchĭ, rugându-mĕ pentru el șĭ-mĭ sărutaĭ nebună de fericire mâna dréptă pe care mĭ-o atinsese. . . . .

. . . .

Odată 'mĭ dete florĭ, florĭ multe. Le cumpĕrase când intrase în cafenea. Erau próspete și roșii șĭ-ĭ cumpĕrase florăreseĭ tóte florile. Le risipi pe masă. Era singur de data asta. De câte-orĭ aveam vreme, steteam după o colonă, îl fixam șĭ-mĭ diceam: Il chiamă Vladimirs F.

Trecuse apróре o óră. Se uita mereu la ceas. Il întrebaĭ:

— „Așteptațĭ pe cine-va?

El mĕ privi perdut și dise repede:

— „Nu, nu aștept pe nimenĭ. De ce mĕ întrebĭ?

— „Mi-s'a pãrut c'așteptațĭ pe cine-va.

— „Vino 'ncoa“, îmĭ dise. „Acestea sunt pentru d-ta“.

Și îmĭ dete florile.

Iĭ mulțumiĭ încurcată, mai mult sioptind. Mĕ cuprinse o bucurie caldă ca sângele. Mĕ opriĭ fără resuflare înaintea bufetului, de unde trebuia sĕ iau ceva.

— „Ce poftescĭ?“ întrebă casierița.

la acéstă întêlnire se vor trata *chestiunî politice fórte importante*. Este în deobşte cunoscută stăruinţa Rusiei de a păstra în alianţă cu Franţa, *pacea europeană*. Acéstă ţintă măréţă o urmăresc şi celelalte ţerî, între carî mai ales Germania, al căruî domnitor a declarat de repeţite-orî, că înmulţirea armatei nu este, decât un mijloc pentru *asigurarea păcii*. Ḑiarul rusesc relevéză apoi divergenţele celor două state în privinţa economică şi îşî esprimă dorinţa, că acele divergenţe se vor înlătura. Ḑiarul termină aşa: „Impăratul Wilhelm prin calităţile şi talentele sale şi-a dobîndit deja de mult simpatia naţiunei rusescî. Legăturile de înrudire, ce esistă între cele două dinastii, contribue şi mai mult la întărirea bunelor relaţiunî“.

Tot în acest sens scriu şi ḑiarele: *„Brsevija Vjedomosti“*, *„Novosti“* şi *„Svjet“*.

Sosirea regelui Eduard în Londra.

Alaltă-erî, 6 Aug. n. a fost mare mişcare în Londra. Tótă lumea aştepta sosirea regelui Eduard, care în cele din urmă se recreă după greaua suferinţă într'atât. ca sĕ pótă întreprinde acéstă călătorlă. Pe timp de plóie yachtul regal aduse pe monarch la *Portsmouth* unde debarcă regele Eduard între salvele tunurilor de pe vasele de rĕsboiŭ frumos împodobite, mergênd pe jos, însoţit de amiralul Botham şi de generalii presenţî până la tren, care îl duse la Londra. Pe la $5^1/_2$ trenul regal întră în gara din Londra.

Lumea s'aştepta sĕ vadă pe Rege că vine încet şi precaut ca un reconvalescent, când colo étă-l înaintând cu pas sigur şi elastic pe peron, înfăţişare robustă cu faţa arsă de sóre, ţinênd bastonul în mână, fără însĕ a-se rĕzima pe el. C'un surîs vesel, regele se adresă la toţî cei din prejurul sĕu, întinḑêndu-le mâna. Se ḑice, că înfăţişarea regelui a întrecut şi cele mai optimiste descrierî a stării sănĕtăţii sale. El pare mai tênĕr, mai puternic şi mai viu, decât cum a fost înainte de îmbolnăvire.

Dela gară până la palat Regele a mers în triumf. Imensa mulţime îl aclama entusiastic. La stânga lui se afla în trăsura curţii Regina, ér în faţă princesa Victoria. Trăsura înainta la pas.

Uralele poporaţiunei nu mai aveau sfêrşit. Domnesce mare veselie în capitală, căcî acum sunt toţî convinşî, că încoronarea se va pute face peste câteva ḑile.

Visita impĕratului Wilhelm în Posen. Ḑiarele berlinese anunţă că programa visitei împĕratului Wilhelm la Posen a fost modificată din causa ostilităţii populaţiei polonese. Recepţia de către autorităţile civile a fost contramandată. Visita va ave un caracter esclusiv militar. Ferestrele în trecerea cortegiului vor trebui sĕ rĕmână închise. E interḑis cetăţenilor sĕ ésă la balcóne. Impĕratul va întra astfel în Posen ca într'un oraş cucerit spre a-i arĕta că el e stăpânul. Forţele militare concentrate la Posen şi împrejurimî vor atinge cifra de 90.000 ómenî, ér poliţia va fi întărită prin agenţî din oraşele vecine.

Aplicarea legii meseriilor în România. O delegaţie de meseriaşî s'a presentat la d-l ministru preşedinte Sturdza spre a-i cere aplicaţiunî asupra aplicărei legii meseriilor. După cum află „Cronica“ d-l prim-ministru a rĕspuns, că legea va fi aplicată. Consiliul de miniştri va trebui sĕ discute unele disposiţiunî din regulament, carî trebuesc alcătuite aşa, ca sĕ nu jicnéscă strĕinătatea; meseriaşii sĕ fie liniştiţî şi sĕ caute a îndrepta prin purtarea lor în viitor greşelele făcute în trecut.

SCIRILE DILEI.

— 26 Iulie.

Educaţia militară a principelui Carol. Cetim într'un ḑiar din Bucurescî: In vederea faptului, că A. S. R. Principele Carol va urma, de la tómnă, cursurile şcólei militare din Iaşî, directorul reşedinţelor regale, d-l V. Al. Steriade, va pleca în curênd, în capitala Moldovei, spre a lua disposiţiunî pentru instalarea palatului Roznovanu. După-cum ni-se asigură, s'a studiat deja formarea unei micî curţî, precum şi repararea atenanţelor şi a grajdurilor, pentru caii şi trăsurile necesare micului principe. Odată acestea stabilite, se va forma un program cu directorul şcólei militare. Principele va urma tóte cursurile, primind, sub îngrijirea unor perceptorî specialî, complimentul pentru desĕvîrşirea educaţiei şi instrucţiei unui copil al României. La tómnă, — decă nimic nu se va fi întêmplat, care sĕ contrarieze aceste disposiţii. — Principele Carol va fi óspele Iaşului.

Primirî la teologie. Cetim în „T. R.“ de la 25 Iulie v.: Consistoriul archidiecesan în şedinţa de erî a primit pentru secţiunea teologică a seminariului archidiecesan pe următorii candidaţî: Albu Vasilie, Andreiŭ Octavian, Armean Petru, Avram Ioan, Căldărea Ioan, Cerbicean Nicolae, Constantin Nicolae, Constantinescu Romul, Curea Laurenţiu, Debu Vasile, Dumitrescu Romul, Indreiu Ioan, Latiş Alecsiu, Lula Adam, Manu Zaharie, Moruşca Pompeiŭ, Necşa Vasilie, Puican Petru, Spă tariu Vasilie, Stîrc Nicolae, — toţî cu esamen de maturitate; Radu Alecsandru, Chicomban Nicolae, Dan Ştefan, Ganea Ioan, Garoiŭ Georgiu, Grecean Ioan, Plotogea Ilariu, Popa Ioan, Strĕulea Demetriu, Vişoiu Ignaţ, toţî cu 8 clase gimnasiale, şi Herman Alexandru cu 7 clase gimnasiale.

Incendiu la Iaşî. Un gróznic incendiu s'a declarat în nóptea de 5 spre 6 August pe la órele 12 la spitalul militar din Iaşî. Focul a luat nascere în podul clădirei. Flacările au distrus pavilionul întâiŭ, format dintr'o mare clădire precum şi laboratorul de chimie. Bolnavii sunt adăpostiţî în corturî în curtea spitalului. A fost arestat sergentul Diaconu şi caporalul Cernat, bănuindu-se, că asupra lor cade responsabilitatea incendiului. E probabil însĕ, că focul a provenit de la arderea funinginei în hornurî. La órele 6 şi jum. diminéţa incendiul a fost complect localisat.

Concert în Bocşa-montană. Reuniunea română de cântărî şi musică „Armonia“ din Bocşa-montană va da în 10 August un concert în sala hotelului „Cerbul de aur“ cu concursul dómnei Irina *Vladaia*, a d-lui Fessler Geza şi a artistului dramatic *Goldemberg*, numit şi Gr. Savu. Venitul net e destinat pentru reuniunea de cântărî Armonia.

Petrecere de vară în Şinca-veche. La 10 August tinerimea şcolară din Şincaveche va da o petrecere de vară, al căreî venit net e destinat pentru fondul bisericei gr. cat. de acolo. Séra va fi producţiune declamatorică teatrală. Se vor declama: „Rugămintea din urmă“ de Coşbuc şi „Jidanii şi hoţii“ de T. Speranţă. Apoi se va da comedia: „Trei doctorî“ localisată de Virginia Vlaicu cu persónele: Ioan Moldovanu, Lucreţia Pop, Lucreţia Popa, Traian Pop, Emilianu Aldea, Gh. Moldovanu, Caraton Munteanu, şi Victoria Strigoiu.

Ciuma. „Evenimentul“ din Iaşî scrie, că din isvor oficial póte afirma, că la Odesa se află aḑî opt casurî de ciumă. Ruşii iau mĕsurile cele mai drastice. Cei isolaţî nu mai vin în contact cu ómenii. Unii chiar spun, că dispar în mod curios. Cadavrele sunt îngropate cu mĕsurî extreme de precauţiune, în afară de oraş şi în var.

Panamana din M. Teresiopol. In registrele comunale din M. Teresiopol (Szabadka) s'au descoperit ḑilele acestea neorînduelî uriaşe, falsificărî, plastografii. O serie întrégă de anî s'a urmat acéstă gospodărie criminală, defraudându-se sume enorme, după-cum se dă cu socotélă aprópe două milióne.

Greva muncitorilor din Brăila. Prefectul de Brăila, d-l *Gabrielescu*, a comunicat ministerului de interne Mercurî diminéţa, următórele scirî privitóre la greva muncitorilor din port: „Muncitorii carî voiau sĕ muncéscă şi se temeau de ameninţările şi împiedecarea greviştilor, fiind protejaţi de forţa publică, au început lucrul aḑî-diminéţă. Chiar şi o mare parte din greviştî au eşit la lucru. Greva e terminată în parte şi se crede, că până séra se va termina cu totul. Liniştea e desĕvêrşită.

Sobrania bulgară a adoptat proiectul de buget al ministerului de rĕsboiŭ şi a aprobat un credit de 750.000 lei pentru serbările de comemorare de la pasul Şipca şi pentru manevre.

Conferenţa învĕţătorilor săsescî ardelenî. In Mediaş se va întruni în 11 şi 13 Aug. a. c. a 9-a conferenţă a învĕţătorilor săsescî ardelenî (siebenbürgisch sächischer Lehiertag). Se prevede, că conferenţa va dura două ḑile întregî. Sunt anunţate mai multe disertaţiunî importante ce se vor ţinĕ cu acéstă ocasiune.

Un conte — la esamen. „Arb. Ztg.“ din Praga istorisesce un cas, care s'a petrecut Joi în 24 Iulie la universitatea din Praga şi a produs sensaţia neplăcută între studenţii universitarî. Inaintea juriului examinator pentru primul esamen de stat juridic era între alţî candidaţî şi contele Thun de Hohenstein. Din rĕspunsurile contelui se vedea, că nu prea e stăpân pe materie.

In fine comisiunea se retrase pentru opinare. Desbaterea a durat peste o jumĕtate de óră. Nu se scie ce s'a vorbit acolo. Când însĕ comisiunea reapărŭ în sală, membrii ei erau fórte iritaţî. Primul dintre candidaţî a cădut la esamen, al doilea a trecut, ér către tînĕrul conte preşedintele ḑise: „D-le conte, poftim a mai lua odată loc; juriul examinator încă nu şi-a putut forma convingerea despre cunoscinţele d-vóstrĕ, de aceea vi-se cere sĕ repetaţî esamenul din dreptul canonic!“

Aşa-dér, pe când unui candidat, plebeic, conform regulamentului, numai după o jumĕtate de an séu după un an întreg îi este permis a-şî repeta esamenul, dér *din tóte obiectele*, un conte are preferinţa de a-o face imediat, şi încă numai dintr'un obiect, şi — de a reuşi la esamen.

Intrebările la esamenul acesta de corigenţă au fost aşa puse, încât orî-ce om cu puţină cultură fără a avé cunoscinţă de drept, ar fi putut rĕspunde la ele. Incidentul acesta arată de ce funcţionarii aristocraţî au cunoscinţe juridice atât de defectuóse!

De la băi. In lista Nr. 6 a óspeţilor de la băile Elŏpatak vedem următórele nume românescî: Iosif Negreanu, funcţionar, Bucurescî; Alexandru Macaveiŭ, proprietar, Nicolae David, director de mine, Maria Macaveiŭ, Bucurescî; Andreiŭ Bidu, comerciant, Ioan Pricu, profesor, Braşov; Ieronim Illiru, comerciant, Ploiescî; Gh. Anastasiu, învĕţător, Buşteni; A. Marin, Predeal.

Scene kinematografice în fie-care séră la „Casa de tir“.

Ce e bun, nu e scump. Se atrage atenţiunea on. public strĕin, că la cumpĕrăturile ce le face, sĕ aibă în vedere firma *M. L. Laszlo succesor Iuliu Popp*, têrgu Inului 29. Piaţa Francisc Iosif. unde se vînd cu preţurî reduse toţî articulii de seson.

Neamul şi ţĕrile de Hohenzollern.

D-l maior Constantin *Negreanu*, şeful geniului din Constanţa, trecênd ḑilele acestea pe la Braşov ne-a oferit un esemplar din importanta sa lucrare „Maiestatea Sa Regele Carol I. — Neamul şi ţĕrile de Hohenzollern“ un volum de 260 paginî cu ilustraţiî şi hărţî. Volumul I, apărut în Focşanî la tipografia „Modernă“ M. T. Dumitrescu 1900.

Asupra acestei lucrărî cetim în ḑiarul *„L'Indépendace Roumaine“* de la 30 Aprilie a. c. o elogiósă recensiune. Reproducem aici şi noi un pasagiu din numita lucrare:

Neamul strălucit de Hohenzollern, după o tradiţie, s'ar coborî din vechea familie patriciană de Colonna; familie ilustră din Roma, care pretinde că are

---

— „Da, dér ce credî? ḑisei. Şi nicî eu nu sciam ce sĕ cred.

— „Ce cred? Eştî nebună?“

— „Ghăcî dela cine sunt florile?

Ţalul trecŭ pe lângă mine. „O sĕ uitî berea pentru domnul cu piciorul de lemn“.

— „Vladimirs mi-le-a dat“, şi mĕ grăbiî sĕ duc berea.

F. încă nu plecase. Când vĕḑui că vrea sĕ plece îi mulţumiî înc'odată. S'a uitat la mine şi mî-a ḑis:

— „Le cumpĕrasem pentru alta“.

Da. Póte că le-a cumpĕrat pentru alta, dér le-am primit eu, eu le-am primit, eu, nu aceea pentru care erau destinate. Ar fi trebuit sĕ-i mulţumesc şi pentru asta. Nópte bună, Vladimirs!...

In diminéţa următóre ploua.

— „Sĕ îmbrac haina cea négră séu cea verde?“ mĕ gândiam, — „Cea verde, că e mai nouă. Eram fórte veselă“.

Când ajunsei la staţie vĕḑui o damă în plóie, aşteptând tramvaiul. N'avea umbrelă. O poftii sub umbrela mea. Mĕ refusă mulţămindu-mî. Atuncî închisei şi eu umbrela aşteptând. Astfel n'are s'o plouă numai pe ea, îmî ḑisei.

Séra veni Vladimirs în cafenea.

— „Iţî mulţumesc pentru florî“, îi ḑisei mândră.

— „Ce fel de florî?“ mĕ întrébă. „A, da; nu-mî mai vorbi de ele“.

— „Voiam sĕ-ţî mulţumesc.“

El dete din umerî ḑicêndu-mî:

— „Pe D-ta nu te iubesc, sclavo!“

El nu mĕ iubia, nu! nicî nu sperasem şi étă de ce n'am fost surprinsă. Dar îl vedeam în fie-care séră şedea la masa mea, îi aduceam bere. La revedere Vladimirs!“

Séra următóre veni fórte târḑiu. Mĕ întrebă:

— „Ai banî mulţî sclavo?“

— „Nu, îmî pare rĕu, sunt o fată săracă.

Privindu-mĕ îmî ḑise zîmbind.

— „Nu mĕ înţelegî: Am nevoie de ceva parale până mâine“.

— „Am ceva acasă“, rĕspunsei. „Am multe parale, am o sută trei-ḑecî de mărcî strînse“.

— „Acasă? Nu aicî?“

— „Aşteptă-mĕ un sfert de oră şi după ce vom închide, sĕ vii cu mine.“

— „Aşteptă un sfert de oră şi venì cu mine.“

— „Mî-ar trebui o sută de mărcî“, îmî ḑise. Tot timpul cât merserăm se ţinu lângă mine, alăturea.

— „Am numai o cameră mică“, îi spusei, când ajunserăm la pórtă“.

„Eu nu viu sus. Aştept aicî“.

— Aşteptă.

Mĕ înapoiai şi după-ce 'şî numĕră banii îmî ḑise:

— „Aicea e mai mult decât o sută de mărcî. Uite îţî dau ḑece mărcî bacşiş.“

— „Da, da, ascultă, voi sĕ-ţî dau ḑece mărcî bacşiş“.

Imî dete 10 mărcî, îmî dorì nópte bună şi plecă. In colţul străḑii îl vĕḑui că se opri şi dădu bĕtrânei cerşitóre schilode o marcă.

(Va urma.)

acest nume de la aceea că, unul din membrii sĕi, ar fi adus de la Ierusalim, o bucată din colóna (columna séu crucea) pe care a fost restignit, Domnul nostru Isus Christos. Acéstă familiă nobilă, a jucat un rol mare în evul mediu, în timpul turburărilor din Roma. Ea dete mai mulțĭ papĭ ca: Marcelinus IV la 295, Sixtus III la 432, Stefan IV la 816 și Adrian III la 884; a mai dat și mulțĭ bărbațĭ însemnațĭ în politică. în armată și în literatură. Palatul și galeria de tablourĭ ale familiei de Colonna, se găsesc în Roma, situate la piciórele muntelui Quirinal; ele fură începute de papa Martin V în 1417 și au fost terminate și înfrumsețate, mai în urmă, de diferițĭ cardinalĭ și prințĭ, descedențĭ din acéstă familie nobilă.

Mai este și o altă tradiție, care spune că Hohenzollernii ar fi de origină italiană și ar descinde din vechea familie lombardă, de Collalto. Istoria ne spune, că cel mai vechiŭ străbun, al acestei familii este Ramboldo I, care trăi pe la începutul secolului X (anul 930) în Curte Lovadino, aprópe de Trevisa și despre care se ḑice, că s'ar trage dintr'un conte lombard de Friul, contimporan cu Dagobert I, regele Franciei (secolul VII). Incă de pe la anul 1174, acéstă familie purta titlul de Conte de Trevisa și pe la 1304 de Marchis de Ancona; ér pe la anul 1306 căpĕtase rangul de Patrician de Veneția.

Ramboldo VIII, fù cel dintâi, care purtă titlul de Conte de Callalto, de la proprietatea cu acest nume, pe care o avù în stăpânire, cu începere de la anul 1372. Se spune că Ramboldo a fost unul din ómenii cei mai influențĭ, din epoca sa. Castelul Collalto *), fù zidit pe vêrful unei coline de munțĭ, la pólele căreia murmură încetișor apele lui Soligo, rîu mic în Italia de nord, și care isvorând dintr'un lac de lângă satul Lago, curge pe lângă piciórele munților Vicenti (1764 m) și Col del Moi 1361 m), udă satul Foltina, trece pe la Pieve, locul natal al lui Tiziano, și se varsă în stânga fluviului Piava, în fața satului Nervesa.

Unii însĕ cred, mai probabilă părerea, că augustul neam Hohenzollern ar fi în legătură cu semințía suabiană a Burchardilor și că arborele sĕu genealogic șĭ ar întinde rĕdăcinile până la Carol cel mare (germ. Karl mann om forte, lat. Carolus magnus fr. Charlemagne,) împĕrat al Occidentului și rege al Francilor, născut în Aix-la-Chapelle la 2 Aprilie 742 și mort în acelaș oraș la 28 Ianuarie 814. Imperiul sĕu se întindea de la oceanul Atlantic până la Oder și Thisa și de la Mediterana și Ebru (fluviu în Spania) până la marea la Manche, la marea Nordului și fluviul Eyda. **) In timp de 8 secole sistemul feudal și religios stabilit de Carol cel mare a guvernat Europa întrégă și a servit de transiție între societatea romană și aceea care s'a ridicat după 1789.

După acéstă a treia tradițiune cel mai vechiŭ străbun, al acestei spițe, este Contele Thassilo de Suabia, care trăi pe la anul 800, și despre care se spune că ar fi zidit și castelul genealogic (de Hohenzollern.) Se crede, că deja în secolul IX, acéstă familie avea rangul de duce și că în secolul X ar fi dat doi ducĭ la tronul Suabiei.

Orĭ-care din aceste trei tradițiunĭ ar fi cea adevĕrată tot, se póte vedé lămurit că neamul glorios de Hohenzollern are obîrșia sa fórte depărtată în istoria lumei și că descinde din familii puternice și nobile cu mare însemnătate pe acele vremĭ și astfel se póte afirma cu siguranță, că este cea mai veche și mai nobilă casă domnitóre din Europa.

Callalto și Hohenzollern au aceeașĭ însemnare: Collalto ital. Colline séu Colle colină, alto nalt, vêrf Hohenzollern germ. vechiu Hoh-nalt, vêrf, zollern colină.

**) Ægidora séu Egidora isvoresce din Schleswig și se varsă în marea Nordului, comunicând printr'un canal, cu portul Kiel și cu marea Baltică.

Esperiențele doctorului Garnault.

Doctorul Garnault din Paris susținea că tuberculosa bovină este contagiósă pentru organisațiunea omenéscă. Doctorul Koch era de altă părere. Este ușor de a vedé, cât este de importantă cestiunea: E vorba adecă de a-se sci, décă *laptele vacilor tuberculóse* constitue vr'un pericol orĭ nu?

Doctorul Garnault hotărîndu-se a institui o esperiență concludentă, puse sĕ i-se inoculeze lui însu-șĭ „virus"-ul. O scrisóre, pe care o adreséză ḑiarului „Temps" este estraordinară. Vedem aicĭ pe savantul doctor urmărind cu curiositate progresele bólei, și nepăsător de sănĕtătea și chiar de viéța sa, dorind aprópe un desnodĕmênt fatal, care sĕ probeze esactitatea tesei sale. Étă scrisórea:

Domnule director al ḑiarului „Temps".

„Pentru a evita inexactitățile și interpretațiile eronate, Vĕ rog sĕ binevoițĭ a publica, sub semnatura mea, următórele indicațiunĭ relative la esperiențele mele, carĭ au întrat erĭ într'o fasă decisivă. Vĕ rog înainte de tóte sĕ-mĭ permitețĭ a fixa faptele:

„Marțĭ, în 17 Iunie, mĭ-am aplicat la suprafața pielei brațului, pe care de dinainte am denudat'o printr'un visicatoriu, și am ras'o, o cataplasmă făcută din materie tuberculósă bovină măcinată, care fù lăsată la loc timp de două óre.

„De la 10—15 Iulie, nu mai aveam nicĭ o îndoială: pe suprafața infectată se desvoltaseră producțiunĭ corĕspunḑĕtóre, cel puțin în spiritul meu, acelor formațiunĭ tuberculóse pe carĭ dermatologiștii le numesc: *Tuberculum verrucosum cutis.*

„Acest diagnostic clinic fù considerat ca admisibil de către doctorul Jacquet, dermatalogist al spitalelor din Paris, bine înțeles sub reserva verificațiunilor sciențifice, carĭ sunt suficiente în asemenea cas. Fotografia acestor neoformațiunĭ a fost făcută la 30 Iulie în spitalul S. Louis de către doctorul Gaston.

„Erĭ, 31 Iulie, la institutul Pasteur, o parte din aceste umflăturĭ presupuse tuberculóse, a fost tăiată de către profesorul Truffier în presența doctorilor Roux și Jacques. O parte a segmentului pielei luate, va fi sdrobită în cojĭ; cealaltă fù inoculată imediat în epurĭ, carĭ vor fi infectațĭ, în cas, décă sdrențele de piele vor conține baccilĭ tuberculoșĭ.

„La dorința mea, cea mai mare parte din neoformațiunile mele fură lăsate la loc, pentru-ca sĕ se pótă urmări pe brațul meu sórta lor ulterióră, adecă, décă se vor desvolta, décă se vor ulcera, séu, din contră, vor întra în regresiune.

Cu tótă certitudinea personală, în care mĕ aflam, încă de la 10 Iulie, că prima experiență a reușit și a infirmat complet conclusiunile lui Koch, va sĕ ḑică a dat un resultat positiv și că eu eram deja infectat, am făcut, la 15 Iulie, esperiența următóre, care evolueză și va continua a evolua paralel cu prima.

„Am fixat sub pielea brațului meu, incisat și jupoiat de mai 'nainte un fragment de grosimea unui grăunte de mazĕre și în greutatea de 10 centigrame dintr'un tubercul bovin, care va rĕmâné acolo indefinit.

„Risicul la care credeam, că mĕ supun prin acéstă esperiență se póte mĕsura prin următorul fapt: epurii inoculațĭ, ca și mine, în felul dintâi, n'au fost infectațĭ, pe când eu sunt infectat, séu cel puțin para ca sigur, că sunt infectat. S'ar puté decĭ conclude din acéstă experiență, că sensibilitatea omului celui mai resistent pentru tuberculosa bovină, este așa de mare ca aceea a orĭ cărui animal. Incă și mai mult. Epurii inoculațĭ, cum am fost și eu a doua óră, mor fatalminte de tuberculosă generalisată, într'un restimp de 10—12 sĕptĕmânĭ.

„Am practicat decĭ acéstă a doua inoculație, care după cum cred eu, îmĭ dĕdea fórte seriósе șanse de mórte, cu convicțiunea personală, aprópe echivalentă cu certitudinea, că purtam deja în mine demonstrarea completă a erórei d-lui Kóch. Am credut în necesitatea de a înfrunta acéstă primejdiă, cu scop de a furnisa o demonstrare eclatantă și fără replică, chiar cu pericolul vieții mele afirmațiunilor teoriei lui Koch.

„Doctorul Jacquet a binevoit a se însărcina cu examinarea completă a chestiunei din punct de vedere dermatologic; doctorul Roux și institutul Pasteur cu examinarea bacteorologică, în fine prof. Tuffier va întrebuința tóte mĕsurile chirurgicale, de carĭ va fi nevoie în viitor prin acéstă dublă esperiență, și mai ales pentru a doua, care în momentul actual pare cu multă verosimilitate, că trebue sĕ sfîrșéscă prin a-mĭ infecta ganglionele de la închieturĭ, décă nu chiar a produce o infecțiune generală a organismului meu.

„Se vor puté aduce la fie-care din esperiențele, ce le-am făcut séu le voiŭ face criticĭ mai mult séu mai puțin scientifice, dér eu am certitudinea falsității afirmațiunilor lui Koch și sunt decis a urma dovedirea acestei falsitățĭ până în sfîrșit, adecă până ce voiŭ fi obținut un resultat atât de convingĕtor încât or-ce om de sciință va trebui sĕ se închine.

Dr. Paul Garnault.

Academia Română.

Concursurĭ pentru premii.

1902.

Urmare.

XVII. *Premiul Neuschotz*, de 2.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1905 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria vămilor în România de la început și până în ḑilele nóstre". — (Decis. 4 Aprilie 1900).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1904.

XVIII. *Premiul Princesa Alina Știrbei* se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 pentru cea mai bună scriere în limba română despre:

Istoria României de la fondarea Daciei până la finele secolului XIX pentru usul și întărirea simțimintelor patriotice ale tuturor cetățenilor.

„In acéstă istorie trebue sĕ reésă firul conḑucĕtor al desvoltării statului român, greutățile ce poporul a avut de învins, suferințele ce a îndurat, efectele înfricoșate ale dominațiunilor străine, luptele ce el a purtat pentru a susține naționalitatea sa neatinsă, redeșteptarea némului românesc devenită prin luptele eroice interne și externe susținute mai ales de la începutul secolului, — încununată prin independența redobîndită și regatul înălțat de virtutea românéscă însăși, — asigurată pentru vecie, precum va da Dumneḑeu, prin succesele și progresele ce poporul va desăvîrși neîncetat." (Din Actul de donațiune).

Premiul este de 8.500 lei, în care sumă se cuprind premiul autorului și cheltuielile de tipărirea scrierii (de minimum 30 cóle de tipar garmond) în 1.000 exemplare, din carĭ 800 ale autorului și 200 ale Academiei.

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1905.

XIX. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Carĭ sunt regiunile țĕrii carĭ ar puté fi irigate, avêndu-se în vedere rentabilitatea capitalului întrebuințat, și care ar fi sistemul de irigațiune pentru fie-care regiune? Sĕ se facă pe aceste base un studiu amănunțit pentru o regiune de o suprafață de 5.000—10.000 hectare. — (Decis. 23 Martie 1901)."

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1905.

XX. *Premiul Statulului Eliade-Rădulescu*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria literaturii române de la Cantemir până la 1800". — (Decis. 23 Martie 1901).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1905.

XXI. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

Fauna ichtiologică a României. — (Decis. 23 Martie 1901).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1905.

XXII. *Premiul Anastasie Fetu*, de 3.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Charta agronomică a României." — (Decis. 23 Martie 1901).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1905.

XXIII. *Premiul G. San-Marin*, în sumă de 2.000 lei, dimpreună cu procentele acestui fond până la acordarea premiului (decis. 6 Martie 1895), se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect.

Studiu asupra monopolurilor în România. — (Decis. 5 Martie 1901).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1905.

XXIV. *Premiul Statutului Lazăr*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1907 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Cercetărĭ originale asupra pelagrei în vederea etiologiei și combaterii bólei. — (Decis. 26 Martie 1902).

Terminul presentării manuscriptelor, la concurs este până la 1 Septemvrie 1906.

(Va urma.)

ULTIME SCIRI.

Londra, 8 August. Generalii Botha, Dewett și Delarey, înainte de a pleca din Capstadt, au lansat o proclamație de adio către familiile din Transvaal și Oranje, în care le aduc la cunoscință, că plécă în Europa, sĕ facă colecte pentru vĕduvele și orfanii celor căḑuțĭ în rĕsboiŭ, precum și pentru cei rănițĭ. Pe cei rĕmașĭ acasă îi îmbărbătéză, sĕ nu despereze, ci sĕ aibă încredere în D-ḑeu și sĕ se róge necontenit.

Madrid, 8 August. Se comentéză viu svonul rĕspândit aicĭ despre apropiata dimisie a ministrului-președinte Sagasta.

Paris, 8 August. După datele statistice publicate astăḑĭ, esecutarea decretelor relative la închiderea școlelor congreganiste, numai în trei departamente (Nort, Morhiban, Finistere) nu s'a făcut încă. In Chambery, comisarul poliției a trebuit sĕ spargă pórta. Marchisul Beauregard a protestat și a rupt sigilele.

Paris, 8 August. Iules Lemaitre publică un apel în „*Echo de Paris*" în care îndémnă pe membri ligei patriotice la luptă pentru redeschiderea școlilor.

POSTA REDACȚIUNEI.

Catul — Clemenței 27 — Ai ghicit. Salutare!

Sosițĭ în Brașov.

Pe ḑiua de 7 August 1902.

H. Pomul verde: Gottermeyer, Sár, Budapesta; Parisianu, căpitan, Tg.-Jîu, Miloșescu, Tg.-Jiu; Sopran, Giurgiu. Fleischmann, Bucurescĭ.

H. Europa: Eliescu, Buștenĭ; Dinirache, Măgurele; Dimian, Boroczky; Deak, Györ; Hofer, Mezohegyes, Friedmann, Oradea, Dr. Lemenyi, Sibiiŭ, Truța, Arad, Zeller, Sittenberg, Iakabffy, Pesta; Moskovits, Goldner, Bohringer, Viena.

H. Orient: Scripca, Câmpina, Gross, Predeal; Mack, Azuga; D-na Platon, Strobel, Bucurescĭ; Pană, Brăila.

H. Grand: Nanescu, R. Sărat, Weinreb, Bucurescĭ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov, se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aici înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

„Cuvênţărĭ bisericescĭ de Massillon“ traduse din originalul frances de *Ioan Genţ* protopop gr.-cat. român al diecesei de Oradea-mare.—Deja la 1898 apăruse in Oradea-mare cartea cu titlul de mai sus, care cuprinde 17 predicĭ de ale vestitului orator eclesiastic frances. Predicile sunt împărţite de traducĕtor după *anul bisericesc rĕsăritén*, şi fie-care este pusă la acea Dumineca séu sĕrbătóre, cu a căreĭ evangheliie se potrivesce predica.—Un volum elegant de peste 400 paginĭ în 8° cu portretul lui Massilon. Traducerea se distinge printr'un limbagiŭ ales. *Preţul 5 corone* (6 Lei 50) plus 30 banĭ porto.

„Caractere morale, esemple şi sentinţe uclese din istoriile şi literaturile popórelor vechĭ şi moderne“ de *Ioan Popea*. Preţul cor. 2.50 (cu posta cor. 2.70.) Pentru România 3 Lei, la care este a se adauge şi portul postal.

Novele de Sienkiewicz: „Natură şi vieţă“. „Sluga veche“ şi „Ianco musicantul.“ Traducere de *I. C. Panţu*; o broşură de 192 pag. Preţul 80 banĭ + 5 banĭ porto.

De asemenea se recomandă:

I. C. Panţu: „In plasă“. „In Baltă“. „Cale grea“. „La Códe“. „La cârciuma lui Ţiriplic.“ *Schiţe din viéţa dela ţérĕ.* O broşură de 112 pag. cu preţul 40 banĭ + 5 banĭ porto.

I. C. Panţu: *„La têrg“*, povestire din viéţa unuĭ cioban. O broşură din 32 pag. cu preţul 16 banĭ + 3 banĭ porto.

Antropomorfisme şi Antiantropomorfisme 'n limba română de *Nicolae Sulică*. In limba nóstră scrierile de felul acesta sunt rare şi scrierea acésta a d-lui profesor la gimnasiul român din loc Nic. Sulică se distinge nu numai prin conţinutul seu bogat şi sistematic, prelucrat după stricta metodă scienţifică, ci şi prin limbagiul sĕu scris la înţelesul tuturor. Autorul e cunoscut şi din scrierile sale folklorice filologice de până acum. Preţul 80 banĭ (+ 5 banĭ porto.)

Românii Secelenĭ. Causele decadenţelor economice şi mijlócele de îndreptarei Disertaţiune de Ioan I. Lăpădat. 30 banĭ plus 5 banĭ porto.

Trilby, roman în românesce de Afin dela Tuscia. Preţul 2 cor plus 20 banĭ porto.

Buchete de florĭ, culese din grădina limei române pentru copiĭ, fascicola III. de I. T. Totan, înv. Ed. I. Pr. 20 b. porto 5.

Poesii, de Bolintineanu. Bătăliile Românilor, II. Preţul 1 cor. (plus 10 b. porto.)

Juvenilia, prosă şi versurĭ, de Sextil Puscariu. Preţul cor. 1.60. pl. 20 b. porto.

Opiniunea publică, conferenţa ţinută a Atheneul român de C. Dissescu la 27 Februarie 1885. preţul 50 b. plus porto 5 banĭ

Dialogul Ţiganului cu Sân-Petru la pórta raiului seu glume şi petrecere de ajuns. Manual lucrat după biblia ţigănésă de Aron Boca Velchereanu 50 banĭ plus 5 b. porto.

Monologe de Antoniu Pop:

Nr. 1. Pe neaşteptate . . . 08 b.
Nr. 2. Pentru ce am rĕmas flăcău bĕtrân . . . . 16 b.
Nr 3 La anul nou . . . . 08 b.
Nr. 4. Ce nicĭ prin minte nu mi-a trecut . . . . 08 b.
Nr 5. O păţanie . . . . . . 08 b.

Tóte la olaltă 48 b. plus 10 b. porto.

Asupra situaţiunei, articoli şi foişóre de Ióan A. Lăpedat. Preţ. 40 b. pl. 10 b. porto)

Influinţa trancesă în România de Al. Xenopol profesor la universitatea din Iaşi Cu 50 b. + 5 b. porto.

Pribeag, ediţia I-ă de Ioan Iosif Sceopol Preţ. cor. 1. 50 b. pl. 10 b. porto.

Poesii de Al. A. Macedonski. Preţ. 3 cor. pl 20 b. porto.

Infocata şi nenorocita dragoste a lui Filarot şi Antuşei, o povestire forte frumósă in versurĭ, păstrată din bătrânĭ. Preţ. 24 b. pl. 3 porto.

Prosă şi versurĭ fabule de Gr. M. Alexandrescu preţul 30 b. plus 5 b. porto.

Istoria lui Stan Păţitul. Partea a II-a. **Femeia** în versurĭ pentru popor de I. Tim Totan învĕţător, preţ. 20 b. plus 3 b. porto

Scriitorĭ, cetitorĭ şi criticĭ de N. Radulescu-Niger 50 b plus 5 b porto.

Lira Sionului seu cântarea sĕrbătorilor de Aron Boca Velchereanu 50 b. plus 10 b. porto.

Buna chivernisélă, carte pentru toţĭ întocmită după ideile luĭ Sam. Smiles de Theodor V. Păcăţianu. 40 bani plus 5 b. porto.

Monologurĭ în versurĭ seria a 2-a după Auguste Vacquerie. Eugene Manuel, Uhland, Emile Goudean, E. Grenet-Dancour şi L. Ralisbonne de Nicolae Ţincu. 1 cor. plus 5 b. porto.

Imbunătăţirea stărei sĕtenilor de Gr. G. Pencescu, preţ, 50 b. + 5 b. porto.

Cu vêrful penei, scrieri satirico-humoristice de Antoniu Pop 1 Cor. plus 10 b. porto.

Ionel educaţiunea unui bun copil. Carte pentru părinţĭ şi alţi educătorĭ. „Principele morale şi creştinescĭ“ de care trebue sĕ se conducă părinţiĭ in educaţiunea copiilor lor. Copiiĭ bine crescuţĭ sunt cea mai scumpă visterie a părinţilor şi cel mai bun prinos pe altarul neamului de *V. Gr. Borgovanu* profesor de filosofie şi pedagogie. Preţul 2 cor. plus 20 b porto.

Poesii de Vasile Ranta Buticescu. Ediţiunea „Amicului Familiei“ Preţul 1 cor. 20 b. plus 10 b. porto.

Istoria legii noue scrisă de Dr. Victor Szmigelski. Tomul II: Isus ca preot. Cu aprobarea Prea-veneratului Ordinariat metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia şi Făgăraş. Pretul 3 cor. 40 b. plus 20 b. porto.

Escursiunĭ pe munţii Ţerei Bârsei şi ai Făgăraşului din punctul „La om“ de pe „Bucecĭ“ până dincolo de „Negoiul“. Descoperiri, întregite cu schiţe istorice despre Castelele şi ţéra Fagaraşului de I. Turcu, protonotar pensionat al comitetului Făgăraş. Preţul 2 lei plus 10 b. porto.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 August n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.30
Renta de coróne ung. 4% . . .	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119.—
Impr. căil. fer. ung. in argint 4½%.	100 —
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.50
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	98.—
Impr. ung. cu premii	204.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin .	162.25
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de aur austr.	121.55
Losurĭ din 1860.	152.30
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	15 94
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	732.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit .	688 80
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane . . .	117.05
London vista	239.80
Paris vista	95.20
Rente austr. 4% de coróne . .	99.90
Note italiene.	94.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 8 August n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vĕnd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris fonc. Albina 5%		101,—	„	102.—

Publicaţiune.

Moştenitorii după rĕmasul d-lui Otroban Nandor încunosciinţéză prin acésta, cum-că realităţile următóre, carĭ au rĕmas din licitaţie se dă voie a-se vinde si din mână liberă. Acesta sunt precum urméză:

1) Casa de lemn, în Braşov (Scheiŭ) Podul Creţului, nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.

2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea şi cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Braşov, nr. 10,961 A † 25 404/12 nr. top.

3) In Bacĭfalu, casa cu nr. 446, cu 9 apartamente de locuit, cu o mare grădină de póme, odăile folosite pentru locuinţă de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr. 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top.

4) In Bacĭfalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădină, indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.

5) In Elöpatak staţiune balneră aşa numita „Villa Zona“ cu întreg angajamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top.

6) Casele din Braşov, Strada Porţii nr. 16 şi cel vechiŭ 488, induse în cartea funduară Nr. 2660 nr. top. 5434, şi casa din strada Spitalului Nr. 11 nou şi cel vechiu 475, nr. top. 5420, doue case legate una de alta (fost hotel Baroş).

7) Imobilul din Apaţa. loc de zidire, indus în cartea funduară nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/2.

8) Livadea din Tuşnad Nr 976 indusă în cartea funduară nr. A † 12.508/12.

9) Realitatea aflătóre în Bolön Nr 634 indusă în cărţile funduare sub Nr. A † 3759/3.

10. O şură aflătóre în Agostonfalva.

11. O baie de fier in Felsö-Rákos.

12. Realităţile aflătóre în Bardocz sub Nr. 674 şi 736 indusă în cartea funduară sub Nr A † 263, 266 şi 267/1, 267/2.

Informaţiunĭ mai detailate se pot lua în cancelaria d-lui advocat Zakariás Iános, Braşov strada Spitalului militar Nr. 3, unde se pot vedé şi condiţiunile de vêndare a părţilor.

Braşov, 28 Iunie 1902.

Szabó Alesandru,
esecutorul întregului rĕmas după Otroban.

596,7—0